

1441 den Beh. af Lovf. om Islands finansielle. 1442

lands finansielle; Udsondring med Bestemmelsen af et stort Tilskud, som forelaa i Regjeringens Udfast, og uden andet statsretligt Indhold end den ene Tillægsbestemmelse i § 4, at Rigsdagen til Syvende og Sidst ved særlig Beslutning skulde bestemme, fra hvilket Tidspunkt denne Lov, og altsaa indirecte den hele islandske Forsatnings-Ordning, skulde træde i Kraft; dette Forsøg er en Fordring, som i mine Dine fuldstændig misfjendte de Krav, Rigsdagen har at gjøre i statsretlig Henseende, og jeg holder mig overbevist om, at enhver alvorligere og nøiagtigere Drøftelse nu, efterat saameget Herhenhørende er kommet fyldigere og klarere frem, maa vise, at vi ikke uden at tilfidesætte vor Pligt kunne gaae ind paa at stemme for Loven, som den er fremkommen fra den ærede Regjering, og som den jo endnu forsaavidt fastholdes af den ærede Minister, nemlig uden nærmere statsretlige Bestemmelser. Jeg veed ikke, om det, dersom den ærede Minister havde været villig, ikke blot til en fortsat Forhandling af det statsretlige Spørgsmaal, men ogsaa til en nærmere Formulering af Ændringsforslag, i Udvalget, havde været muligt at enes med ham om Forslag, til en saadan Ordning, som kunde have omfattet hele Sagen i dens fulde Omfang, den statsretlige saavelsom den finansielle; men uagtet den ærede Minister vel i Almindelighed, hvad de statsretlige Principer angaaer, har udtalt sin Samstemning, hvilket Thinget jo og her vil have hørt, saa har han dog idetmindste hidtil ikke villet stille Ændringsforslag, idet han fastholder Lovforslagets snævre Begrændsning. Det falder mig jo ikke ind at gaae ind paa Angivelse af Forhandlingerne i Udvalget, men hvad der ligger for for Alle, har jeg Lov til at nævne, og det er disse to Resultater, paa den ene Side, at hvad de store Træk angik billigede den ærede Justitsminister den af Udvalget udtalte statsretlige Opfattelse, men paa den anden Side stillede den ærede Minister dog ikke Ændringsforslag, idet Ministeren ønsker, at Loven ikke føres til Ende, naar den ikke kan indskrænktes til det blot finansielle. Dette er jo ganske simpelt Sagens Stilling, og det er

jo det, der giver denne Forhandling sin egenartelige, Character, at det er ønskeligt, at Sagen paany kommer frem for Althinget, for at Justitsministerens, altsaa Regjeringens, statsretlige Opfattelse kan blive det meddeelt i et anderledes affattet Regjeringsforslag, end det, der tidligere var forelagt; der er Grunden til, at Sagen ikke har kunnet komme og ikke her kan komme til virkelig Afslutning. Det er altsaa ikke Rigsdagens, ikke Landsthingets Skyld, naar der ikke i dette Dieblit kan komme en endelig Afgjørelse; det maa det ærede Medlem (Ploug) være overbevist om, det maa han ved en nærmere Overvejelse erkende; det er den hele Maade, hvorpaa Sagen hidtil er tagen fra Regjeringens Side, som har gjort det nødvendigt, at end ikke Sagens reent finansielle Side efter vor Opfattelse kan finde sin Afgjørelse i denne Samling. Naar jeg altsaa vedstaaer, at jeg tager det Ansvaer, hvormed der her er Spørgsmaal, meget let ligeoverfor den ærede Justitsminister, saa er dermed paa ingen Maade sagt, at jeg forøvrigt tager enten Sagen let eller Ansvaret let; nei, paa ingen Maade. Jeg deler den Betragtning, som den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn antydede, at vi i denne Sag maastee mere end i mange andre, der i Dieblittet kunne synes os store, have Meddomsmænd, og jeg har efter Evne bestræbt mig for, at vi skulde kunne taale den Dom, som maatte blive fældet af disse Meddomsmænd. Island har, mine Herrer, mange Benner, ogsaa udenfor Danmark. Der sidder baade i Norge og Sverrig, i England og Tydskland mange Mænd, som have Evne, hvis de have Villie, til at dømme om disse Spørgsmaal. Spørgsmaalet er blot, og derved sigter jeg naturligvis fortrinsvits til de Mænd, der sidde i England og Tydskland, om de ville gjøre sig den Uleilighed at sætte sig tilbørlig ind i Sagen, inden de offentlig tiltræde deres Meddomsmændshverv; men deri er jeg uentig med det ærede Medlem, at det er os muligt at gjøre Noget for Skinnets Skyld; for Skinnets kunne vi ikke bote os. Vi have erfaret og kunne maastee igjen komme til at erfare at